

Notat

13. april 2015
J.nr. 15-0993811

Selskab, Aktionær og
Erhverv
MAK

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-18/15, Brisal

Indledning

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) har forelagt Domstolen tre præjudicielle spørgsmål, hvoraf det første spørgsmål har til formål at få klarlagt om en national skatte-lovgivning, som indebærer, at ikke-hjemmehørende finansielle institutioner beskattes af renter med en endelig kildeskat på 20 pct. uden fradrag for finansieringsomkostningerne ved ydelsen af lånet, mens renter, der optjenes af hjemmehørende finansielle institutioner, indgår i den skattepligtige indkomst, hvor der er fradrag for erhvervsmæssige udgifter, og som beskattes med en højere sats på 25 pct., er forenelig med den fri udveksling af tjenesteydelser efter artikel 56 TEUF.

Sagens faktiske omstændigheder

Sagen vedrører kildebeskatning af Banco KBC Finance (KBC), der er skattemæssigt hjemmehørende i Irland. Brisal – Auto Estradas do Litoral S.A. (Brisal), der er skattemæssigt hjemmehørende i Portugal, indgik en kontrakt om ekstern finansiering for at sikre gennemførelsen af en koncessionsaftale indgået med den portugisiske stat. Kontrakten om ekstern finansiering blev indgået med et syndikat af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende banker. KBC var en del af dette banksyndikat.

Brisal indeholdte og betalte til den portugisiske stat et samlet endeligt kildeskattebeløb med en sats på 20 pct. af de renter, som Brisal betalte til KBC i perioden 2005 til 2007.

Ved betaling af renter til de hjemmehørende finansielle institutioner, som indgik i bank-syndikatet, har Brisal ikke indeholdt og betalt nogen kildeskat. De portugisiske finansielle institutioner har i stedet medregnet de modtagne renter ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst, hvoraf der er betalt indkomstskat med 25 pct.

Den forelæggende ret finder, at sagen har særlige kendetegn, som ikke genfindes i de domme, som Domstolen tidligere har afsagt om spørgsmålet, jf. sag C-234/01 Gerritse, sag C-290/04, Scorpio, sag C-345/04, Centro, og sag C 105/08, Portugal, hvorfor den forelæggende ret er i alvorlig tvivl om, hvorvidt den nationale lovgivning er forenelig med EU-retten. Den forelæggende ret finder, at nærværende situation ikke er fuldt sammenlignelig med de tidligere domme. Dette skyldes, at de skattepligtige personer i nærværende sag er finansielle institutioner, hvorimod der i de netop nævnte sager var tale om hen-

holdtvis en fysisk person, et selskab inden for koncertbranchen, et selskab inden for hestesport og den portugisiske stat.

Regeringens interesse i sagen

Regeringen afgiver indlæg i denne sag, idet Danmark har regler om begrænset skattepligt af renter vedrørende gæld, der betales til ikke-hjemmehørende koncernforbundne selskaber, hvor skatten betales ved indeholdelse af en endelig kildeskat på 22 pct. (selskabsskattesatsen).

Regeringen ønsker at få fastslået, at den foreliggende domspraksis fra EU-Domstolen, hvorefter det er anset for at være i overensstemmelse med EU-retten at beskatte ikke-hjemmehørende på grundlag af et bruttobeløb, mens hjemmehørende beskattes på grundlag af et nettobeløb, også finder anvendelse, når der er tale om finansielle institutioner. Derudover ønsker regeringen at få fastslået, at finansieringsomkostninger, der er forbundet med ydelse af lån, alene kan anses for knyttet til selve lånet og ikke udgør en omkostning knyttet til modtagelsen af renterne.

Regeringens synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at artikel 56 TEUF om den fri udveksling af tjenesteydelser ikke er til hinder for regler, som medfører, at ikke-hjemmehørende finansielle institutioner beskattes af renter med en endelig kildeskat, der ikke overstiger selskabsskattesatsen, og uden fradrag for finansieringsomkostningerne ved ydelsen af lånet.

I indlægget vil regeringen anføre, at en forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende, som udgangspunkt ikke udgør en restriktion for retten til fri udveksling af tjenesteydelser.

EU-Domstolen har således udtalt, at hjemmehørende og ikke-hjemmehørende som udgangspunkt ikke er i en sammenlignelig situation, og at der derfor ikke generelt er et forbud mod at have en regelsæt, som indebærer en forskelsbehandling som følge af, at ikke-hjemmehørende ikke indrømmes samme skattemæssige fordele som hjemmehørende, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 14. februar 1995 i sag C-279/93, Schumacker, præmis 31 og 34. Endvidere har EU-Domstolen udtalt, at det forhold, at en skat alene opkræves ved kilden i forhold til ikke-hjemmehørende, ikke er i strid med EU-retten, jf. præmis 39 i Scorpio-dommen.

Regeringen vil derudover anføre, at spørgsmålet om, i hvilket omfang medlemsstaterne skal indrømme fradrag ved beskatningen af ikke-hjemmehørende, er afklaret ved den allerede foreliggende praksis fra EU-Domstolen.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at ikke-hjemmehørende skal give et fradrag for erhvervsmæssige udgifter, hvor hjemmehørende beskattes af nettoindkomsten, jf. præmis 55 i Gerritse-dommen. Fradraget skal dog alene gives for de erhvervsmæssige udgifter, der er direkte forbundet med den virksomhed, der udføres i medlemsstaten, og som har

givet anledning til den indkomst, der er skattepligtig, jf. præmis 44 og 50 i Scorpio-dommen og præmis 23, 24 og 25 i Centro-dommen.

Endelig vil regeringen anføre, at modtagelse af rentebetalinger ikke er forbundet med en ydelse, og at der ikke er omkostninger knyttet til modtagelsen af rentebetalingerne, idet det vil blive påpeget, at finansieringsudgifter ved ydelse af lånet ikke er direkte knyttet til rentebetalingerne, men udgør en generel driftsomkostning for finansielle institutioner eller indgår ved institutionernes avanceopgørelse på fordringen (udlånet).

Frist for afgivelse af indlæg af skriftligt indlæg for EU-Domstolen er den 29. april 2015.